

בס"ד. ר"ד יום ה' פ' קורח, בדר"ח תמוז, ה'תשח"י.

— לתלמידי הכתה המסיימת בישיבת „אהל משה“, בחדרו הק' —

בלתי מוגה

א. בפרשת השבוע, פרשת קורח, מסופר אודות המחלוקת של קורח על אהרן הכהן.

כידוע, התבררה צדקתו של אהרן. ולאות על כך ניתנו לו מתנות הכהונה, כפי שכתוב בהמשך הפרשה¹.

במתנות כהונה אלה יש שתי כוונות:

א) כיון שהכהן עובד את ה' (לא רק בשביל עצמו, אלא גם) כשליח של כל עם ישראל — שזהו שהוא מקריב את קרבנות הציבור, שבעצם הרי זו חובה שחלה על כל ישראל — ניתנות לו מתנות הכהונה כאילו בתור משכורת, כדי שיהי' פנוי מטרדות פרנסה, ויוכל לעשות עבודתו בשלימות.

ב) מתנות הכהונה משמשות כהכרת תודה מצד העם לעבודת הכהן.

ב. כל פרשה בתורה היא נצחית², ומלמדת אותנו הוראה רוחנית ומוסר-השכל, בכל זמן ובכל מקום, לכל אחד ואחד.

ואע"פ שבימינו חרב בית המקדש, ואין לנו עבודת הקרבנות — הרי יש לנו חובת לימוד התורה ושמירת מצוותיה³.

חובה זו חלה על כל אחד, בכל גיל ובכל מצב. אבל, בגלל טרדות הפרנסה, נאלצים רבים להסתפק בקביעת עתים לתורה.

והנה, הכהנים שבימינו, אשר כל יומם קודש לתורה — הם: הרבנים, ראשי הישיבות, וגם הצעירים, שמקבלים את משכורתם וכל צרכיהם מאחרים, כדי שיהיו פנויים לעבודת ה' — ללמוד וללמד תורה.

המשכורת שמקבלים הרבנים וראשי הישיבות, או כל מה שמקבלים הצעירים במאכל, משתה, הלבשה, דירה וכדומה — הרי זה מעין מתנות כהונה שקבלו הכהנים בזמן שבית המקדש הי' קיים.

וכיון שאין להם טרדות פרנסה — הרי הם חייבים לשקוד ולהתמיד

בלימוד התורה ועבודת ה', לא רק בשביל עצמם, אלא גם בשביל הוריהם, בשביל חבריהם שאינם יודעים את חובתם בתורה ומצוות, ובשביל כל עם ישראל.

ג. חובת הלימוד חלה כמוכן גם בימי החופש.

לכן ילמד כל אחד ואחד מכם לפחות שעה אחת ביום, בעיקר פרשת השבוע, ודינים בקיצור שלחן ערוך.

ובזכות זה יצליחכם השי"ת, ויתן לכם חשק ללמוד תורה במשך כל השנה כולה.

ובעז"ה, אם נתראה בשנה הבאה שוב כאן — אשמח לשמוע שלמדתם ושקדתם על התורה במשך כל השנה.

אאחל לכם ברכת הצלחה בכל ענייניכם, גם בענייניכם הפרטיים.

חודש טוב וקיץ בריא.

